

Af Niels Poul Dreyer
Skovejer

De økonomiske vismænd har beregnet, at det koster ca. 4 mia. kr. om året at nå klimamålet i 2030, hvis der indføres en ensartet afgift på 1200 kr. pr. udledt ton CO₂. Det svarer til 0,15 procent af BNP.

Hvis politikerne via tilskud og detailregulering ønsker at nå klimamålet, bliver regningen mere end fire gange større for skatteyderne, et beløb på ca. 18 mia. kr.

Det burde være ligetil at vælge første løsning, hvis det ikke var fordi landbruget stod i vejen. Fordi, landbruget pga. af den enorme kødproduktion på støtten står for ca. 30 procent af Danmarks udledning af klimagasser.

Hvis landbruget havde viljen til at udvikle en ny forretningsmodel baseret på planter og nye værdiskabende madvarer, ville det være muligt for landbruget at bidrage til vores fælles løsning på klimaudfordringen. Vi kunne ved samme lejlighed spare enorme beløb på vandmiljøplaner, rensning af grundvand, besparelser på oprensning og ødelæggelse af vandløb, samt opnå bedre sundhed, hvis landbruget deltog seriøst i den grønne omstilling.

Set i lyset af, at landbruget kun bidrager med 3-4 procent af vores samlede økonomi, burde det være muligt at gennemføre en så billig omstilling.

Men det ser ikke ud til, at vi slipper så let omkring klimaudfordringen, fordi landbruget sammen med en række politikere insisterer på, at Danmark skal være kødfabrik for verden, uanset konsekvenserne for miljø og økonomi både herhjemme og i Sydamerika. Det forholder sig sådan, at regeringen via EU-midler yder op til 250 mio. kr. til at udvide svineproduktionen.

Det betyder, at borgerne er tvunget til at betale til at gøre problemet værre, så klimaregningen eksploderer.

Vi skatteydere burde ikke acceptere en så dårlig aftale. Vi har brug for Grønne Veste i Danmark.

Forbeholdt JyllandsPosten